

- Egyre bővül a választók. (2. oldal.)
- A pártélet hírei. — Megalakult a pártönkivüli aktív a „Rizistenja” szövetkezetben. (2. oldal.)
- Ahol a butorokat gyártják. (2. oldal.)
- Térkép előtt. — Táiván. (2. oldal.)
- Amikor a kollektív gazdaság vezérelése ellen a szövetkezetek kezébe kerül. (3. oldal.)
- Ismeretlen repülő. — Bombázták Guatemala fővárosát. (3. oldal.)
- A Kínai NK genfi küldöttsége képviselőjének nyilatkozata. (4. oldal.)
- Ausztrália külügyminisztere meglátogatta Csu En-lajt. (4. oldal.)
- A Magyar NK országgyűlésének munkálatai. (4. oldal.)

Minél több jó kulturagitációs brigádot!

Népi demokratikus rendszerünk egyre nagyobb lehetőségeket biztosít a dolgozóknak állandóan növekvő kulturális igényeik kielégítésére. A népi hatalom éveiben nagymértékben növekedett a városi és falusi kulturális intézmények — klubok, városi sarkok, kulturothónok, könyvtárak, olvasóházak, filmszínházak — száma. Dolgozó népünknek soha sem voltak olyan lehetőségei kulturális igényeik kielégítésére, mint most. E lehetőségeket hazánk dolgozói alaposan fel is használják. A gyárak és üzemek mellett működő klubok keretében, valamint a közszéles kulturálisan honban 9500 énekkar, 9600 táncsoport, 8600 színjátszó csoport, 1325 zenekar, ezer és ezer szülőnekes és szülői tevékenykedik. A kizsákmányolástól megszabadult városi és falusi dolgozók százezrei számára vált lehetővé, hogy értékesítő tevékenységüket alkotó tevékenységet fejlessék ki a népművészet terén, gazdagítsák kulturálismerőiket és egyben kellemesen töltsek szabadidejüket.

Hazánk kulturális és művészi életében állandóan új tevékenységi formák születnek. Mindinkább kiteljesedő kultúrforradalmunk legfőbb megnyilvánulása a szovjet tapasztalatokon alapuló kulturagitációs brigádok, amelyek a gyárakban és üzemekben, valamint a falvakon a kultúrcsoportoktól függetlenül működnek.

Mi a kulturagitációs brigád? Szűk körű művelődési csoport, amelyben nyolc—tíz, esetleg tizenkét művelődési tevékenykedik. Eltérően a kultúrcsoportoktól, a brigádok nem rendelkeznek énekkarral, táncsoporttal, színjátszó csoporttal, vagy zenekarral, előadásait nem szükséges feltétlenül színpadon bemutatni. A munkahelyen, a munka befejezése után a brigád 25—30 perces rövid előadást tart. A kulturagitációs brigádban elsősorban azok szerepelnek, akik énekelnek, vagy valamilyen hangszerezen játszanak. Műsorukban többnyire rövid jeleneteket mutatnak be, verseket szavalnak, ügyelve arra, hogy tartalmuk a legidősebb kérdésekkel foglalkozzon. Általában a brigád egész műsorát helyi jellegű kérdések töltik ki, amelyek az üzem, vagy a község legidősebb eseményeit tükrözik. Ezeket rigmusokba, vagy versekbe, rövid jelenetekbe foglalják. E fontos munkára alkalmas és tehetséges dolgozók minden tízezerben, intézményben, vagy kulturothónban vannak. A szövegekhez a helyi népdalok felhasználásával zenét is szerelhetnek. Ennek hiányában az ismert népdalok, vagy munkásindulókat dalbát használhatják fel a célra.

A kulturagitációs brigádok előadásainak jellemzőségei, hogy tartalmuk többnyire szatirikus. A mulasztásokat, hiányosságokat feltáró kigúnyoló szatirikus műsorszámok gyors inlézkedésre ösztönöz. A brigádok tagjai népszerűen bírálatban részesülnek a munkában lemaradottakat, a visszafelé fordulásával leplezik le a szabotážokat, a kulákokat. Ugyanakkor feladatuk, hogy megdicsérik még szebb eredmények elérésére buzdítsák az öntudatos, példamutató dolgozókat.

Városunkban a „December 30”, a „Vörös Lobogó” gyár, valamint a „December 21” termelőszövetkezet kulturagitációs brigádjának tagjai példamutatóan végzik a rájuk háruló feladatokat. Ebédidőben, vagy munka után rövid előadásokat tartanak, amelyek keretében sikerrel használják a bírálat fegyverét a különböző hiányosságok kiküszöbölése érdekében. Ugyanakkor nép-

szersítik mindazokat, akik megatartásukkal példát mutatnak a termelésben.

A kulturagitációs brigádok tagjai számos előadás után tapasztalták, hogy a megbírált dolgozók megváltoztatták magatartásukat. Zellner József, a „December 30” gyár brigádjának felelőse egy alkalommal arról értesült, hogy Kurt Romulus, a fonóda dolgozója igazolatlanul hiányzik és munkáját elhanyagolja. A brigádfelölő az esetről rövid jelenetet írt, amelyet a brigád tagjai nemsokára elő is adtak. A bírálat valóban használt és Kurt Romulus azóta megváltoztatta magatartását, szorgalmasan dolgozik.

A kulturagitációs brigádokra nagy feladatot hárul a mezőgazdasági termelés elősegítésében is.

A falusi művelődési egyesületek keretében már az elmúlt években alakultak kisebb csoportok, amelyek a szérőkön keresték fel a dolgozó parasztokat. Tartományunk több községében, például Frumusenban, Kisjenőn, valamint Ujradon és máshol a kulturagitációs brigádok rövid műsornal buzdították jobbra és kevesebb munkára a dolgozó parasztokat. Ezt a munkamódszert a nyári munkálatok folyamán is alkalmazni kell falusi vonatkozásban.

Tartományunkban jelenleg mind városban, mind falun kevés kulturagitációs brigád működik. Ez nagymértékben annak tulajdonítható, hogy a kulturmunka irányításával megbízott szervek még nem ismerik fel kellőképpen a tömegművelődés és nevelés munkamódszerének nagy jelentőségét.

A bőséges termésért vívott kiűzdelem szempontjából a falusi kulturagitációs brigádoknak a nyári mezőgazdasági kampánnyal kapcsolatos helyi jellegű műsört idejében kell összeállítaniuk. Az eddigi tapasztalatok mutatják, hogy a dolgozó parasztok szívesen fogadják a kulturagitációs brigád tagjainak vidámságot teremtő fellépését.

Országunk felszabadítása tizedik évfordulójának alkalmát kell szolgálatnia arra, hogy a kulturagitációs brigádok az üzemekben is fokozott mértékben támogassák a szocialista versenyt, népszerűsítsék a termelés élénjáróit, elősegítsék a munka termelékenységének növelését, az anyagmegtakarítást, küzdenek a munkával szemben tanúsított helytelen magatartás ellen.

A kulturagitációs brigádok által kifejtett tevékenység eredményessége megkívánja, hogy felelősük nagy figyelmet fordítsanak a műsorösszeállítás helyességére és színvonalára, valamint a brigádtagok művészi felkészülésére. A műsor összeállításában fontos feladat hárul az irodalmi körökre, amelyeknek tagjai rövid jelenetekbe, elbeszélésekbe, szatirikus versekbe foglalják az illető üzem, intézmény, kollektív gazdaság, vagy község életének jellegzetes vonásait.

A kulturális nevelő tevékenység új formájának bevezetésében jelentős feladat hárul a városi és a rajoni pártbizottságokra, valamint a községekben, üzemekben és intézményekben működő pártalapszervezetekre. Feladatuk, hogy irányítsák a szakszervezetet, illetve a néptanács végrehajtó bizottságát a kulturagitációs brigádok létesítésében és egész tevékenységében. A pártszervezetek kiserjék figyelmükkel a brigádok műsorának összeállítását, vegyék elejét annak, hogy a műsorba valótlanságok kerüljenek be. Törekedjenek arra, hogy a bírálat párt-szerű, építő legyen. A pártszervezeteknek tudniuk kell, hogy a kulturagitációs brigádok a politikai tömegmunka újabb megszervezési eszközei.

Megkezdtek a betakarítást

A csanádi kollektív gazdaság tagjai a bőséges termés eléréséért vívott harcban valamennyi növénynél egyre szebb eredményeket érnek el.

A kollektivisták újabb sikere, hogy megkezdtek a repce betakarítását. Junius 18-án a kollektív gazdaság vezetőtanácsa mozgósította a gazdaság 11 brigádját és a kollektivisták 3 óra leforgása alatt 15 hektár repcét betakarítottak. A repce aratásával párhuzamosan a kollektivisták elvégezték a kőket és az aszlagbarakást is, hogy a csépléshez történő szállítást megkönnyítsék.

Rövidesen megkezdik a learatott repce cséplését is, a szérűt és a csépléshez szükséges felszerelést már előkészítették.

Megtakarításokkal a terv teljesítéséért

39.000 lejes megtakarítás

Az aradi „Teba” gyárban az utóbbi időben három újítást alkalmaztak, egyet-egyét a festődében, az automata szövődében és a lakatos javítóműhelyben.

A festődében a dolgozók a szélesítő gépen alkalmazták újítást, amely egy ingamozgást végző anyag-elhelyező készülék felszereléséből áll. Eddig ugyanis a szélesítő gépből kikerült ruhaanyagot a gépre szerelt tolnizó felcsavarta, amit aztán a dolgozónak egy másik gép segítségével le kellett bontani, hogy a hátralevő munkát, — a vasalást, stb. — elvégezhessék.

Az anyag-elhelyező készülék felszerelésével ezt a munkafolyamatot teljesen kiküszöbölték és így két munkaerő felszabadult. Az

újítás évi 39.000 lej értékű üzemanyag és munkaerő megtakarítást eredményez. Az automata szövődében a szövőgépén a vetelő irányítót, amelyet eddig bőrből készítettek, most fával helyettesítették. Így a bőrkarkák beszerzése már nem okoz gondot a gyár gépkarbantartási osztályának. Ez a hozzájárul az önköltségi ár csökkentéséhez.

Deucean Nicolae lakatos újítását a javító, műhely vasgálya és vaseszterga-gépén alkalmazták. Az újítás sebességváltó felszereléséből áll, amely hozzájárul a gépek termelékenységének, valamint a megmunkált gépkaltrészek minőségének megjavításához.

A takarékosági iskola tevékenységéről

Alig egy hónapja alakult meg az „Artex” kisipari termelőszövetkezetben a takarékosági iskola, amelyet a szatimvárosi „Sovrommelai” dolgozóinak példája nyomán szervezték meg. Eddig még csak az 5. számú női nehéz konfekció IMSz brigádja kapcsolódott be a takarékosági iskola tevékenységébe, mert a többi brigádok idegenkednek még tőle. Az IMSz brigád tagjai megértették feladatukat. Tudják: rájuk vár, hogy a munka terén elért eredményekkel győzzék meg az „Artex” dolgozóit a takarékosági iskola fontosságáról. Az ifjak az első hónapban kemény harcot vívtak. Szerencz János elvtárs, a brigád vezetője, állandóan az ifjak között volt, hogy meghallgassa panaszait és javaslatait.

Ezelőtt gyakran előfordult, hogy a szabáston összekeverték a kabátanyagokat, s nem ügyeltek arra, hogy egyszerre csak egy színű anyagokat szabjanak ki. Így a konfekció osztályon dolgozóknak sok időt kellett eltölteniük a cérnak kicserélésével, felcsavarásával. Ezenkívül igen sok cérna pocskolódtott így el. Csökkentette a takarékosági lehetőséget még az is, hogy minden gépnél csak két orsó volt, s emiatt a különböző színű cernákat összezsavarították,

vagy leszaggatták, hogy egyszínűből elegendő legyen, s ne kelljen sürün váltani.

Szerencz elvtárs, az ifjak nevében megkérte a szabáztati osztály dolgozóit, hogy egyszerre csak egyszínű kiszabott anyagot küldjenek fel és pedig annyit, amennyi megfelel egy orsó cernamennyiségének. Ezenkívül két orsó helyett minden géphez három-négyet osztottak, így minden színű cernának külön orsója van.

Az ifjak takarékosági harca sikerrel járt, mert májusban 15.000 méter cernát takarítottak meg. A takarékoság fokozásáért folytatott mozgalomban kitűnt Velkó Ernő, aki arra törekszik, hogy egyetlen szál használható cérna se vesszen kárba. A kimaradt cernát például, — amelyet már gépelésre nem használhat fel — Beniczik Éva elvtársnőnek adja át, aki a kézi munkánál jól felhasználhatja. Velkó elvtárs módszeréhez csatlakozott Abonyi Bálint is.

A megtakarítás mellett a brigád tagjai 90 százalékkal haladták túl május havii tervüket, azonkívül 96 százalékos minőséget értek el. Az ifjak azonban nem elégednek meg ennyivel, további sikerek elérésére törekednek és folytatják a takarékoságért vívott harcot.

A „Libertatea” cipőgyárban

A „Libertatea” cipőgyár dolgozói is bekapcsolódtak a megtakarítási mozgalomba s májusban igen szép eredményeket sikerült elérniük. Az anyagmegtakarítás terén a gyár cipőreszlegének dolgozói tűntek ki. Egyénileg a legszabb eredményt Molnár Tibor bőrszabász érte el, mintegy 253 négyzetdeciméter bőr megtakarításával, ami 12 pár új cipő felsőrészanyagának felel meg. Jelenlős megtakarítást ért még el Kállai Sándor bőrszabász is, aki 10 pár cipőfelsőrészhez szükséges anyagot takarított meg pontos munkája révén.

A felsőrész szabáztati osztály dolgozói.

nak anyagmegtakarításához csatlakoztak a belésszabászok is. Serb Nistor belésszabász munkáját nagy figyelemmel végezte, a belésmintákat ügyesen illesztette egymással s ezzel 1705 négyzetdeciméter beléssanyagot takarított meg. Ez a mennyiség 100 pár új cipő beléssanyagának felel meg. Ugyanakkor jó eredményt ért még el Krepp Erzsébet belésszabász is, mert az általa megtakarított anyagból mintegy 93 pár új cipőt lehet kibélelni. Még számos dolgozó nevével említhetünk meg, akik kisebb-nagyobb anyagmegtakarítással igyekeznek a termelést növelni.

Új közszükségleti cikkeket gyártanak

A „Progresul” helyiipari vállalat munkaközössége, szemelött tartva pártunk Központi Vezetősége 1953 augusztus 19—20-iki bővített plenáris ülésének határozatát, arra törekszik, hogy minél több közszükségleti cikket gyártson, s a termelt cikkek minőségét is állandóan javítsa. Több gyűlést szervezett a munkaközösség, amelynek keretében a munkások és technikusok részéről javaslatok hangzottak el a munka megkönnyítése, a termelés növelése és a választékok kibővítése céljából. A javaslatok nagyrészt már a gyakorlatban is alkalmazták és 1953 utolsó negyedévében 4 új közszükségleti cikket: tejszűrő, bekecs,

kanadai kályha, stb. gyártását kezdték meg. 1954 első negyedévében a „Progresul” helyiipari vállalat 37 új közszükségleti cikket gyártását kezdte meg, úgymint: kézi kukoricafejtő-gép, talicska, irattáska, utazótáska, stb.

Az elmúlt hónapban a munkások és technikusok újabb közszükségleti cikkek gyártását javasolták, mint: konyhaállvány, hűsítő, kalácsütő. Ugyanakkor tanulmányozták a béli küllő petróleum-fűzőlámpák készítését is, amelynek gyártását rövid időn belül megkezdik.

Mechea Gheorghe, I. levelező.

A Román Népköztársaságot és a Bolgár Népköztársaságot összekötő dunai hid felavatása

Június 20-án délelőtt 10 órakor avatták fel a Román Népköztársaság és a Bolgár Népköztársaság között épült dunai hidat.

A felavatáson részt vettek a Román Népköztársaság kormányának és a Bolgár

Népköztársaság kormányának tagjai, továbbá a Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetségéből, a Lenovai Népköztársaságból, a Csehszlovák Köztársaságból és a Magyar Népköztársaságból meghívott vendégek. (Agerpres.)

Nagykövetségi rangra emelték az RNK tiránai és az Albán NK bukaresti követségét

A Román Népköztársaság kormánya és az Albán Népköztársaság kormánya, attól az óhajtól vezérelve, hogy megerősítsék és tovább fejlessék a Román Népköztársaság és az Albán Népköztársaság közt fennálló baráti és együttműködési kapcsolatokat,

közös megegyezéssel elhatározták, hogy nagykövetségi rangra emelik a Román Népköztársaság tiránai és az Albán Népköztársaság bukaresti követségeit és nagykövetet küldenek Tiránába, illetve Bukarestbe. (Agerpres.)

Egyre bővül a választék

Mărculescu Maria, a „December 30” gyár szövőője leveleiben a színes szövőde 3. számú IMSz brigádjának munkájáról számol be. „Május hónapban — írja — megjavult az Ifjak által készített szövőtáru minősége és ez még nagyobb munkalendületre ösztönzi őket. Hazánk felszabadulásának 10. évfordulója tiszteletére a brigád tagjai vállalták: növelik a szövőtáru mennyiségét, megjavítják minőségét, hogy hozzájáruljanak a gyár összes dolgozóinak munkavállalásának valóra váltásához. Dombvári István, a brigád felelőse és mestere augusztus 23. tiszteletére szocialista versenyre hívta ki Kerekes Mihály mestert, a C) váltásban dolgozó 2. számú IMSz brigád tagját.

Dombvári István munkavállalását megértették még Zoller Anna, Antalfi Magda és Mandek Magda IMSz-tagok, akik ki-jelentették: minden igyekezetükkel azon lesznek, hogy minél több és jobb minőségű szövőtáru gyártásának.

Az Ifjak hozzáálltak munkavállalásuk valóra váltásához.

Meg kell említenünk még a kikészítő osztály dolgozóinak munkáját. A kikészítő osztály dolgozóinak tevékenysége nyomonan vált valóra hogy az állami kereskedelem-ben mindjobban bővül a textiltermelvények választéka. Ezen az osztályon tervezik a szebbnél szebb mintákat, itt is nyomonják a mintát az anyagokra. Tőlük függ ez is, hogy minél izlesebb színekkel tarkított karlon és egyéb anyag kerüljön forgalomba.

A kikészítő osztály dolgozóit május hónapban 12 új mintával gazdagították a választékot. Az élénk színezés — lőkeletesen megfelel a dolgozó nő izlésének. Az elkészített anyagok közül különösen felhívja figyelmünket a kék alapon elszórt gyöngyvirágos mintájú anyag, amely nemcsak iz-léses színezésével, de alapszövésével is ki-tűnik. Ez az anyag még nem került for-galomba, mert gyártását csak május hó-napban kezdték meg a „December 30” gyár dolgozói. Az új anyag a „Vara” elneve-zést kapta.

Augusztus 23. tiszteletére újabb 36 min-tát gyártanak a kikészítő osztály dolgozói. A váltást 36 minta egy részének előállít-ását a napokban már meg is kezdték.

Közlemény

AZ ARADI ÁLLAMI FILHARMONIA szimfonikus zenekara szerdán, június 23-án este fél 9 órai kezdettel Mozart műveiből összeállított hangversenyt rendez. Műsor: Nyitány a „Verasztufova” című operából, D-dur hangverseny zongorára és zenekarra, G-moll szimfonia. Vezényel Boboc Nicolae, zongoraszólistát játszik: Gheorghiu Corneliu.

Taiwán szigete Kína keleti részén a Rák-terítő magasságában, a délkínai és a keletkínai tenger között fekszik. A sziget területe mindössze 35.759 négyzetkilométer, lakóinak száma azonban meghaladja a hetmilliót.

Területi fekvésénél és trópusi éghajlatá-nál fogva a sziget rendkívül gazdag me-zőgazdasági terményekben s erdőkben. A sziget közepén és keleti részén átvonuló hegyláncok, jelentékeny ásványi kincseket rejtnek. Nagytartályú szentlepei, vaia-mint jelentéktlenebb kénbányái és kőolaj-forrásai vannak.

A hegyek lejtőit értékes kámlor és bam-busz-erdőségek, valamint buja trópusi ös-erdők borítják. A hegyek lábaitól a tenger-partig dúz termőföldök húzódnak végig, ahol bőven terem a rizs, cukornád, tea, mandarin, ananász és banán. A legtöbb vidéken évente kétszer is aratnak.

A sziget őslakói a bevándorolt kínaiak és malajok.

Taiwán szigetét, amely eredetileg a kínai birodalomhoz tartozott, a XVI. században a portugálok „felfedezték” és elfoglalták. A portugálok uralma alatt kapta a sziget a Formosa (szép) nevet.

Taiwán azonban nemcsak gazdagságával és természeti szépségével vonzotta a gyar-matosítókat. A holland, spanyol és portu-gál gyarmatosítók számára Taiwán szigete egy lépésközt jelentett a messésen gazdag keleti országokhoz, Kínához és Japánhoz. A sziget miatt hamarosan megindult a ver-sengés a gyarmatosító hatalmak között. A XVII. század elején a spanyolok kiver-ték a portugálokat Formozáról. Fél évszázaddal később a hollandok szorították ki a spa-nyolokat. A sziget népe azonban fellázadt a holland gyarmatosítók ellen s kiűzte őket a szigetről. Ekkor Taiwán visszakérült Kínához. Kína birtokában volt egészen a múlt század végéig.

Az 1894—1895 évi japán-kínai háborúban a japánok elfoglalták Taiwán szigetét. A japánok itt nagyarányú stratégiai építkezé-

A pártélet hírei

Megalakult a pártönkivüli aktiva a „Rezistența” szövetkezetben

A „Rezistența” termelőszövetkezet kötel-gyártó műhelyének pártalapszervezője b-zonyos ideig nem ismerte fel a pártönkivüli aktiva létezésének nagy jelentőségét. Az alapszervezet nem foglalkozott az aktiva megalakításával. A Román Munkáspárt Központi Vezetőségének április 19-i p'e-náris ülése után az alapszervezet felismer-te a pártönkivüli aktiva megalakításának fon-tosságát.

A pártalapszervezet igyekezett a pártön-kivüli aktívába olyan dolgozókat bevonni, akik példát mutatnak a termelésben, szo-ros kapcsolatot tartanak a tömegekkel. Az alapszervezet titkára a pártönkivüli aktiva beiktatása előtt több párttaggal megbeszélte annak összeállítását. Ezután bővített pártalapszervezeti gyűlésen jóváhagyták a pártönkivüli aktiva megalakítását. Ezalka-lommal a pártalapszervezet titkára ismer-tette, milyen megítélésű feladat a pártön-kivüli aktívában résztvenni, rámutatott arra, hogy a pártönkivüli aktíván keresztül a párt még szorosabban fűzi sorait a dol-gozó tömegekkel.

A hozzászólások során Dorha Mihály, a pártönkivüli aktiva tagja kötelezettséget vállalt az összes rábízott feladatok teljesi-tésére.

Hasonló kötelezettséget vállaltak még Luca Ioan és Tóth István elvtársak, akik szívnél tagjai a pártönkivüli aktívának.

A „Rezistența” szövetkezet pártalapszer-vezele konkrét feladatokat jelölt meg az aktiva összes tagjai számára. Ezeket a feladatokat a titkár már az aktiva össze-állítását jóváhagyó alapszervezeti gyűlésen ismertette. Egyeseket az IMSz munkájának megjavításával bíztak meg, mások pedig a terv teljesítésének támogatásával kaposo-latosan kaptak feladatokat.

Az alapszervezetre és főleg a titkára há-rul a feladat, hogy rendszeresen támogassa és ellenőrizze a pártönkivüli aktiva tevé-kenységét, amely csakis így járulhat hozzá a pártmunka megerősítéséhez, a tömegekkel való kapcsolat kiszélesítéséhez.

Kozsik Mihály, levelező

Ahol a butorokat gyártják

Sok otthon tesz barátságossá, megnitlé a „Május 1” asztalosipari termelőszövet-kezetből kikerült butor. Három évvel ez-előtt alakult meg ez a szövetkezet, amely készítményeivel nemcsak városunk, hanem népköztársaságunk más városai dolgozó-i-nak szükségleteit is kielégíti.

Az eltelt három év alatt sokféle típusú butor készült a „Május 1” szövetkezet-ben. Ivanov Emil, a szövetkezet elnöke irodájának falán a szövetkezetben készített kombináltsoha- háló — butorok, vala-mint konyha-butorok tervrajzai díszítik.

A butorok valóban szép kivitelek, de tartósság szempontjából még nem elégték ki a kívánalmakat. A faanyag nagy nedv-tartalma megakadályozta, hogy tartósság szempontjából jó butort állítsanak elő. Nyáron nyitott színekben, a szabad leve-gőn száradt ki többnyire a nyersanyag, télen pedig teljesen lehetetlen volt a fa-anyag kiszárlása. Nedves időjárás esetén a száradás helyett még több nedvességet szívott magába a nyersanyag.

Az elmúlt év őszén sikerült elkészíteni a szárított. Eszserű gazdálkodással 3 hó-napra előre biztosították a szárított nyers-anyagot, s ezáltal a fenyőlecekkel össze-állított ugynevezett „panelet” most már nem fenyegeti a veszély, hogy, mint kész butorok, elgörbülnek.

A szövetkezetben jelenleg „Oradea” tí-pusu butor gyártanak. Állami kereskede-l-münk üzletében már láthatunk is né-hány ilyen szobabutor. Ez a butortípus sok munkát igényel. Gondosan kell össze-illeszteni a díóturnit, hogy a minta kie-melkedjek, érvényesülhessen. A butor díszí-tésénél faberakásokat alkalmaznak, ami nagy szaktudást és odaadó, pontos mun-kát igényel.

A minőség javítása mellett fontos cél-küldése a butorosztály dolgozóinak a ter-melékenység növelése is. Ezen a téren gyors előrehaladást az újítások, észszerű-sítések biztosítanak. — Primixli Antal, a butorosztály felelőse, az utóbbi hetekben két újítást vezetett be. Az egyik újítás alkalmazá-sa a butor összeállításánál szükséges csapok helyének gyors furását segíti elő, a másik pedig az „Oradea” típusu butorok lábai-nak gyorsabb levágását.

A fényezők között sok az új káder, akik nagy ügybuzgósággal igyekeznek elsajátí-tani a politurozás művészetét. Kezüikben sebesen siklik a fényűző-ruha a butor sima felületén. Zabos Erzsébet, Simonics Erzsébet, Heisli Ilona fényezőket a ter-melőmunka élenjárói között találjuk.

A szövetkezet butorosztályának dolgozói csaknem kivétel nélkül, lelkesen, odaadón dolgoznak, hogy minél szebb, tartósabb butort termeljenek.

Mozik műsora

„DOZSA GYÖRGY” mozi: június 24-ig: Vidám verseny. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órákor. Kedvező idő esetén a 9 órai elő-adást az „Új Idők” mozi kiterhelyiségében tartják.

„NICOLAE BALCESCU” mozi: június 27-ig: Békéért és barátságért. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órákor.

„HERBAK JANOS” mozi: június 23-ig: Szerelm és gyűlölet. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órákor.

„I. L. CARAGIALE” mozi: június 22-én: Hamupipőke. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órákor. Kedvező idő esetén a 9 órai előadást a kiterhelyiségben tartják.

„UJ IDOK” mozi: június 25-ig: Román hradó. — Szovjet hradó. — 7:1. A Magyar Népköztársaság és Anglia labdarugó mér-közése Budapesten. — Baba-film. Napon-ta matiné 10 és 11,30 órákor. Előadások 3 óráról folytatódólagosan.

„SOLIDARITATEA” mozi (Gáj): június 22-én: Szökötés. Előadások: hétköznap: 7 órákor, vasárnap: 3, 5 és 7 órákor.

„MAXIM GORKIJ” mozi (Mikolaka): ju-nius 22-én: Amikor a róza virágzik. Elő-adások: hétköznap: este 7 órákor, vasár-nap: 2, 4, 6 és 8 órákor.

„NICOLAE BALCESCU” mozi (Lippa): június 23-ig: A karaván támadása.

„PETOFI SANDOR” mozi (Radna): ju-nius 23-ig: Albán Népköztársaság

„POPULAR” mozi (Nagyszentesmíklós): június 23-ig: Habelin ur elmegy.

Filmismertető verseny „A Román Népköztársaság” c mű filmről

Az aradiarományi mozivállalat filmis-mertető versenyt hirdet az „N. Balcescu” filmszínházban május 26 és június 2 között előadásra került „A Román Népköztárs-ság” című filmről.

A versenyen résztvehetnek munkások, tisztviselők, egyetemi hallgatók, középisko-lai diákok. A dolgozatokat folyó év június 30-ig keli benyújtani az „N. Balcescu” film-színház pénztárána.

A versenyen résztvevők tüntessék fel dol-gozatukon nevüket, foglalkozásukat, munka-helyüket és pontos címüket.

A legjobb dolgozatok a következő jutal-mazásban részesülnek: I. díj: 3 méter ru-haszövet; II. díj: egy pár férficipő; III. díj: 4 méter „Olandina” vászon; IV. és V. díj: egy-egy 6 hónapra szóló bérlet az „N. Bal-cescu” filmszínházba; VI. és VII. díj: egy-egy három hónapra szóló bérlet az „N. Bal-cescu” filmszínházba.

Térkép előtt

T A I V Á N

seket kezdtek, mintegy birodalmuk „vég-váranak” építik ki a szigetet, amely stra-tégiai szempontból szinte felbecsülhetetlen értékű jelentett. Taiwán szigete lett tehát a japán gyarmati kizsákmányolás egyik védőbástyája.

A bennszülött lakosság nem tudott bele-nyugodni a japán elnyomásba. Minduntalan fellángolt szabadságharcának tüze. A gyarmatosítók azonban véres kegyetlenség-gel nyomták el a tai-váni hazafiak szabad-ságmozgalmat.

A japánok kemény dióra leltek a taiwáni szigettlakókban. A sziget természeténél kincsei-nek kiaknázását a bennszülöttekkel vívott nehéz s véres harcok előzték meg. A gyar-matosítók végül is szokásos módszerük-höz folyamodva otdo-ták meg a kérdést. Egyoldalú egyezsége kényszerítve a bennszü-lőteket, „pacifikáltak”, vagyis módszeresen irtották őket. Ennek a „pacifikálásnak” eredményeként, egyes törzsek létszáma ugyszólván felére csökkent.

Miután 1945-ben a szovjet hadsereg meg-semmisítette a japán fasisztust, Taiwán né-pe boldog örömmel nézett egy új korszak elé. A taiwáni hazafiak, a lakosság száz-ezeitől támogatva, végleg kiver-ték a japá-nokat a szigetről.

A szigettlakók öröme azonban korainak bizonyult. A japán fasiszták kitakarodása

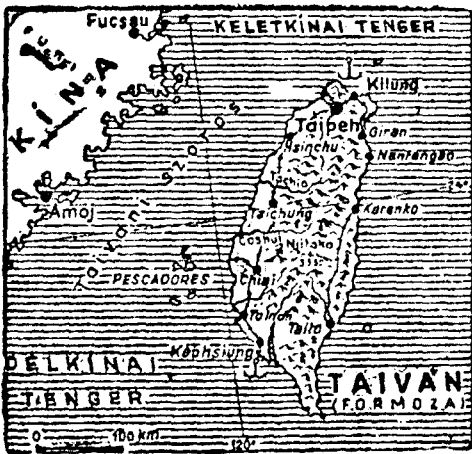
után az amerikai gyarmati uralom fész-kezte meg magát a szigetre. Az amerikai mo-nopoliumok hamarosan megkaparintották a sziget természeti kincseit és folytatták a gyarmati kizsákmányolást. Az Egyesült Ál-lamok vezetői, felismerve Taiwán stratégiai jelentőségét, első helyet biztosítottak a szigetnek ázsiai agresszív terveikben. A ja-pán fasiszták félbehagyott stratégiai épít-kezéseit folytatva, az amerikai új-fasiszták hozzáálltak a hadiki-kötők és légi támasz-pontok építéséhez. Taiwán szigete az ame-rikai imperialisták ázsiai agressziójának fő erődjévé vált.

Miután a kínai fel-szabadító néphadsereg megsemmisítő csapást mért Csang-Kaj-sek kuomintang bandájára, végleg kiszorítva őket Kínából, Csang-Kaj-sek hadseregének romjaival Taiwánra me-nekünt, amerikai pa-rancsolói oltalma alá.

A csangkajseki banditák valóságos rémuralmat létesítettek a szigeten.

Annak ellenére, hogy Taiwán szigete év-századok óta Kína egységes részét képezi, az amerikai imperialisták a Kínai Népköz-társaság megalakulása után is megszállva tartották a szigetet, semmibe véve Kína jogigényét Taiwánra.

Csu En-lajnak, a Kínai Népköztársaság külügyminiszterének ez év április 28-án

Genben elhangzott nyilatkozata szerint: „Az Egyesült Államok a koreai háboru kezdete óta megszállva tart kínai területet — Taiwán szigetet. Ez a kérdés továbbra is megoldatlan. Az Egyesült Államok meg-szállta Taiwánt és ezzel komolyan sérti Kína területi épségét és szuverenitását. Taiwán szigetet a Kínai Népköztársaság elleni aknamunka és további agresszió tá-maszpontjává telték.”

Az amerikai imperialisták és csangkajse-ista bérenceik azonban ennél tovább mennek. Az agresszió már nemcsak Kína ellen irányul, hanem a többi békés népek ellen is. Az Egyesült Államok védelme alatt a kuomintangista rablók valóságos kalóztámadásokat folytatnak különböző or-szágok kereskedelmi hajói ellen. Az ameri-kai hadihajókkal és felszereléssel ellátott Csang Kai-sek-féle kalózok az elmúlt hó-napban megtámadták a „Gotwald” nevű lengyel kereskedelmi hajót. Hasonló sorsra jutottak nemsokkal azelőtt a lengyel „Pra-ca” és az angol „Hyderolock” kereskedel-mi hajók is.

A taiwáni kalózok, amerikai urakkal együtt, a legálisabb módon, a nemzetközi hajózási jog lábbaltiprásával, a középkori kalózok mintájára elrabolják a békés ke-reskedelmi hajókat rakományval és le-gényességgel együtt.

Igy fest ma Taiwán szigete, az amerikai háborús kalandorok és a kuomintangista rablók fészke, amelyet az amerikaiak ázsiai agresszióik valóságos legyventárává rendez-tek be.

A szigettlakók szabadságvágyát azonban még Csang Kai-sek rémuralma sem tudta megtörni. Bár a bennszülöttek 1947-ben hirtelen fellángolt forradalmat a legkegyetle-nebb módon törték le, Taiwán népe tovább harcol szabadságáért az amerikai kizsák-mányolók és kuomintangista lakáik ellen. A taiwáni nép törhelellenül hisz abban, hogy hamarosan megszabadul elnyomóitól és szabadon, boldogan élhet majd a nagy kínai nép demokratikus államában.

Toldi Mihály

Amikor a kollektív gazdaság vezetése ellenséges elemek kezébe kerül^{*)}

Több mint egy esztendeje, hogy az arad-rajoni Mondorlak községben kollektív gazdaság létesült. Ez idő alatt a kollektív gazdaság bebizonyította felsőbbrendűségét a dolgozó paraszok kis és középgazdaságaival szemben. Az elmúlt évben a kollektívisták 2000 kilós buza és több mint 2500 kilós tengeri hektárhozámot értek el, vagyis a mondorlaki dolgozó paraszok magángazdaságainak hozamát többszáz kilóval túlhadták. Amikor a jövedelem szétosztására került a sor, a kollektívisták még inkább számot adhattak maguknak arról, milyen jelentékeny a kollektív gazdaság közös munkájának haszna. „Soha az életben nem volt ilyen tele a házam, mint ma” — mondja Mitescu Ion kollektívista.

A mondorlaki kollektívisták többsége értékeli a kollektív gazdaságban végzett munkát, mert meggyőződött ennek erejéről és tudja, hogy csak a kollektív gazdaság elégítheti ki az emberi, bőséges, örömei életre való törekvést. Erre irányul a kollektívisták minden gondolata és ezért dolgoznak.

Sajnos, munkájuk távolról sem hozza meg azt az eredményt, amelyet meg kellene hoznia. A földre nem panaszkodhatnak a mondorlakai. Földjük fekete, termékeny föld. A Maros a kollektív gazdaság határát kettészeli és vizet a kertészetben használják fel. Szőlővel beültetett földszalagok húzódnak a Maros vize felé. A tulajdonon, ameddig csak a szem ellát, a kollektív gazdaság szilvái teremnek el. A mondorlaki kollektív gazdaság óriási lehetőségekkel rendelkezik a gabonafélék és iparnövények fejlesztése, kertészet, szőlészet, állattenyésztés és méhészet terén. Mi mindenit tehetne itt a jó gazda? Mégis a mondorlaki kollektív gazdaság úgy sorvad, mint egy beteg, ápolatlan gyermek. Az érdeklődő, aki nemrég megállt a gazdaság földjei előtt csodálkozva láthatta a boronálatlan földeket mert — mint mondták — „még nem jött el az ideje”, — holott néhány lépéssel arébb, a csicséri kollektív gazdaságban, javában folyt a munka. Azon is csodálkozni lehet, hogy az ősszel megkezdett istálló ott áll félkészben, mellette felhalmozott épületanyag, a szilvafák a gazdaság gyümölcsösében hernyókkal vannak tele stb.

Annak, hogy a dolgok így állanak a mondorlaki kollektív gazdaságban, főképpen a vezetőtanács az oka. Ősszel választották meg a vezetőtanácsot. Azóta a vezetőtanács tagjainak többsége, élén Bencean P. elnökkel, rendszertelenül dolgozik és a gazdaság javaival szemben hanyagul viselkedik, ami minden becsületes embert gondolkodóba ejt.

A mondorlaki gazdaság munkabrigádjai öltöztetetlenül dolgoznak. A szorgalmasabb kollektívisták összegyűlnek ugyan már hajnalban munkára, de hiába várnak, mert egyes brigádvezetők, mint például Rujan, vagy Stefanuta csak 9. vagy 10 órára szoktak megjelenni. Akkor hosszasan eltiúdnak milyen munkát is adjanak az embereknek. Akadnak azért kollektívisták, akik ritkán jelennek meg a munkákon. Ők ellenére az elnök és a vezetőtanács tagja panaszkodik, hogy a gazdaságban kevés a munkás, nem győzik a munkát, 137 kollektívista család nem művelhet meg közel 800 hektár földet. A vezetőtanács nem óhajtja a bírálatot, hanem ellenkezőleg, a kollektívisták javaslataival együtt, úgy kerül ki az, mint „ördög a tömjénfűstől”. Tartanak néhanapján közgyűlést ugyan, formailag el is határoznak egyet-mást, de akármint mondanának is a kollektívisták, a vezetőtanács csak a saját feje szerint dolgozik. Hosszu idő óta mondták, hogy rossz a munkanyilvántartás és normamegállapítás. A kollektívisták bírálták a brigádvezetőket, hogy a munkanapot csak úgy szemre állapítják meg, gyakran be sem várják a munkanap végét és azt írják a nyilvántartási lapra, ami éppen

eszkübe jut, hozzávetőlegesen felbecsülve, melyik kollektívista, mennyit dolgozott.

Habár a kollektívisták kérték, hogy a munkanyilvántartást javítsák meg, azonban minden maradt a régi ben.

A mondorlaki kollektív gazdaság termelési és a termelési ágak fejlesztési tervei nem mások, mint egyszerű dosszártevételek. A valóságban kisujját sem mozdítja a vezetőtanács, hogy a haladott növénytermesztési és állattenyésztési módszereket alkalmazza és terjesztse. Bár a munkatervben előirányozták a tisztított és fajnagokkal való vetést, mégis az elmulasztott tisztítatlan és csávázatlan búzát vetették. A 4 hektárnyi területen vetett burgonya a földben maradt, mert túl későn fogták hozzá kiszedéséhez. Eleinte úgy határoztak, hogy a burgonyát ekével szedik ki. Azonban Bozgan P., a vezetőtanács tagja, akinek a feladata lett volna, hogy ezt a munkát megszervezze, csak éppen kiátogatott a mezőre, aztán eltűnt. A vezetőtanács pedig sohasem kérdezte meg, hogy mit tett.

Ennek az áldatlan állapotnak a fő oka az, hogy a gazdaság vezetése ellenséges elemek kezébe került, a kulákok és a kulákok híveinek kezébe.

Az egész község tudja, hogy Bencean Petru elnök vaskardista volt. A gazdaság alelnöke, Nădăban Gh. kulák, akit az egész községben „Bădiuc” néven ismernek. Nădăban Gh.-nak 14 hektár földje volt, sohasem művelte maga a földjét, hanem 3-4 béressele dolgozott. Akadnak kollektívisták, mint például Vigh János és felesége, Andras Julia, Tiru Traian, vagy egyéni gazdasággal rendelkező dolgozó paraszok, mint Bosneag Ileana, akik Nădăban Gh. I. földjén dolgoztak. Tiru Traian kollektívista is egy évig volt béressé nála.

A vezetőtanácsban van Bozgan Petru is. A múltban saját olajverője és gvapjűfűszelője volt. Földjét mások művelték meg. A kollektív gazdaságba 7 hektárral lépett be, további 5 hektár fia nevére íratott, de ezt a földet Bozgan béressei művelik meg.

Ez a két kulák „középparaszti” igazolvánnyal a kezében, nagy sietve kopogtatott a kollektív gazdaság ajtaján, mert úgy számított, hogy így megmenekülnek a nagy adóktól és a felemelt beszolgáltatási kvótától. Az alapszervezet tagjai, valamint a többi becsületes kollektívisták tehát nem voltak kellően éberek.

Az ellenséges és kulákelemek azt színelik, hogy szívtükön hordják a gazdaság sorsát. Siránkoznak, hogy egyes kollektívistákat megindítsanak, aztán pedig magukban nevelnek, hogy sikerült egyeseket félrevezetniük. Néha azonban ezint vallanak. A kollektív gazdaság fejlődésének egyik akadály az a tény, hogy a gazdaságnak egészen a közelmúltig nem volt istállója. Így például a lovakat tél idején a kollektívisták magánistállóiban tartották. A vezetőtanács Bozgan bízta meg a lovak takarmányának biztosításával. Bozgan „gondoskodott” is a takarmánról, de úgy, hogy szinte egész télen a lovaknak nem volt mit enniük. Amikor a vezetőtanács néhány becsületes tagja véget akart vetni a takarmányhiánynak, Bencean elnök vállalt vont. Nădăban Gh. pedig rájuk kiáltott: „Vigye az ördög a lovakat, hadd dögljenek meg!”

A kollektívisták úgy érezték a lovakat, ahogyan tudták. Bencean és Bozgan végül mégis csak találtak takarmányt. Azonban a legtöbb ló a tél végére már elfogyott. Ugyanakkor Nădăban istállójában a lovak meghittek a bűszégtől, volt mit enniük hiszen azok saját lovak voltak.

Bozgan volt az, aki a burgonyát a földben hagyta kiszedetlenül és akinek az udvarra irányította Bencean elnök a burgonyás szekerek egy részét. Ugy volt, hogy Bozgan viseli majd gondját ennek a közös vagyonnak, de a burgonya megfagyott és el kellett dobni.

Egy idő óta Nădăban és Bozgan arra törekednek, hogy meggyőzzék a kollektív

gazdaság tagjait, adják el a méhesládokat, mert ugymond, fenntartásuk sokba kerül. A vezetőtanács nem minden tagjának volt módjában véleményét erről kifejezni. Egyeseket közülük, akik becsületes emberek és szívtükön viselik a kollektív gazdaság sorsát, mint például Nădăban Gh. II-t, vagy Paulisant gyakran kizárnak a megbeszélésekből.

— „Te menj, te brigádvezető vagy, neked dolgoz van” — mondja az elnök Paulisannak.

A kollektív gazdaság vezetőtanácsába befurakodott kulákok és ellenséges elemek nem felejtették el multbeli székasáikat és azon igyekeznek, hogy a kollektív gazdasághoz „fejőstehén” válják. Bencean úgy gazdálkodik a gazdaság pénztárával, mintha saját zsebe volna. Eladja a gazdaság lovait és számlákat mutat be más árakkal. De Nădăban Gh. I. és Bozgan Petru sem hagyják magukat. Szekereik tél idején a község hátsó utcáin viszik haza a gazdaság földjéről a kukoricaszárát és a szénát. Egyébként a mondorlaki gazdaságban fennáll az az irányzat, hogy minden a véletlenre bizzanak, mindenki azt tesz, amit akar és ez az irányzat a vezetőtanácsból ered, amelynek tagjai ezt támogatják.

Hogyan lehetséges, hogy az aradrajoni néptanács és az aradrajoni pártbizottság megtűrte és megtűri ezt az állapotot? A rajoni néptanács, valamint a rajoni pártbizottság aktivistái, akik meglátogatták ezt a gazdaságot, nagyban hibásak a mondorlaki kollektív gazdaság jelenlegi helyzetért.

Barna N. elvtárs, a rajoni pártbizottság titkára és a mezőgazdasági kérdések felelős számtalanszor volt Mondorlakon, de csak a vezetőtanács tagjaival vette fel a kapcsolatot.

Akad számos kollektívista, aki szereti a kollektív gazdaságot és meglátta, hogy a vezetőtanácsba ellenség hatolt be. Ez fáj nekik és dühvel tölti el őket.

A rajon vezetői nem tudják azt, amit már minden veréb csiripel a faluban, mert nem ismerik az emberek véleményét, nem igyekeztek bizalmukat megnyerni és szívükhez közel férközni, hogy levonhassák a tanulságot és segíthessenek.

Akadnak a kollektív gazdaságban becsületes emberek, akik szívtükön viselik a gazdaságot és ragaszkodnak a kollektív gazdasághoz.

„Hát én megpróbáltam meggyőzni Mitescu elvtársat, hogy fogadja el a kollektívisták javaslatait és lépjen be a vezetőtanácsba, de nem akart” — mondaná mosolyogva Barna elvtárs. De ha Barna elvtárs megkísérelte volna, hogy közelebb jusson Mitescu elvtárhoz, akkor bizonyára megtudta volna, hogy Mitescu elvtárs vonakodik belépni a vezetőségbe a vaskardisták és kulákok mellé, mert ezek látnak hasznát, ő pedig rossz hirbe keveredne. Ugy látszik, hogy Barna elvtárs nem sokat ad az emberek véleményére. Elszakadt a valóságtól, a mondorlaki kollektív gazdaság életétől és hozzácsokolt a bürokratikus munkához.

A mondorlaki állapotok világosan megmutatják, hogy a jövőnk akkor, ha az állami és pártszervek nem törődnek azzal, hogy a kollektív gazdaság élén becsületes és a dolgozó nép érdekeit védő emberek álljanak.

Mi a teendő a mondorlaki kollektív gazdaságban? Magától értetődik, a kollektív gazdaság tagjait támogatni kell, abban, hogy megtisztítsák vezetőségüket és sorait az ellenséges elemektől, hogy brigádokban és csoportokban megszervezzék a munkát és harcoljanak közös gazdaságuk szüntelen fejlesztéséért és felvirágzásáért. Szükséges továbbá az alapszervezet megerősítése és támogatása, hogy a kollektív gazdaság tagjainak igazi politikai vezetője lehessen. Mindezekre számtalan pártdokumentum és kormányhatározat mutat rá. Mire várnak azok, akik felelősek Aradrajonért? Talán ki kellene dolgozni egy újabb határozatot arra vonatkozólag, hogy az előző határozatokban kijelölt feladatokat végre is kell hajtatni?

A. Muntean

SPORT

A labdarugó világ bajnokság mérkőzései

A labdarugó világ bajnokságon a selejtező mérkőzések után 6 csapat már bejutott az elődöntőben résztvevő 8 csapat közé. Ezek: Brazília, Jugoszlávia, Magyarország, Uruguay, Ausztria és Anglia, míg Nyugat-Németország, Törökország, Svájc pedig Olaszországgal játszik minősítő mérkőzést. A szombat, vasárnapi mérkőzések eredményei:

Brazília—Jugoszlávia 1:1, Franciaország—Mexiko 3:2, Uruguay—Skócia 7:0, Ausztria—Csehszlovákia 5:0, Anglia—Svájc 2:0, Törökország—Délkorea 7:0, Olaszország—Belgium 4:1, Magyarország—Nyugatnémetország 8:3 (3:1). Ezen a mérkőzésen a magyar csapat góljait Kocsis (4), Hidegkuti (2), Puskás és Tóth II. szereztek. Puskás a második félidőben megsérült és attól kezdve a magyar csapat 10 emberrel játszott.

Az egyes csoportok sorrendje a következő:

I. csoport:	
Brazília	2 1 1 — 6:1 3
Jugoszlávia	2 1 1 — 2:1 3
Franciaország	2 1 — 1 3:3 2
Mexiko	2 — — 2 2:8 —

II. csoport:	
Magyarország	2 2 — — 17:3 4
Törökország	2 1 — 1 8:4 2
Nyugat-Németország	2 1 — 1 7:9 2
Dél-Korea	2 — — 2 0:16 —

III. csoport:	
Uruguay	2 2 — — 9:0 4
Ausztria	2 2 — — 6:0 4
Csehszlovákia	2 — — 2 0:7 —
Skócia	2 — — 2 0:8 —

IV. csoport:	
Anglia	2 1 1 — 6:4 3
Olaszország	2 1 — 1 5:3 2
Svájc	2 1 — 1 2:3 2
Belgium	2 — 1 1 5:8 1

Győzelemmel zárta az idényt a Locomotiva

A B) csoportban két elmaradt mérkőzést játszottak le és ezek keretében az aradi Locomotiva az eddig vezető Avintul Szászregén csapatát 3:0 arányban legyőzte, a Constructorul pedig Medgyesen minimszerű vereséget szenvedett az élekerült Flacăra Medgyes csapatától. A tavaszi forduló végső táblázata a következő:

Flacăra Medgyes	12 7 3 2 14:6 17
Avintul Szászregén	12 7 2 3 15:8 16
Metalul Nagybánya	12 6 2 4 14:13 14
Fl. Rosie Kolozsvár	12 5 3 4 18:11 13
Metalul Resica	12 6 1 5 16:13 13
Minerul Lupény	12 3 6 3 13:11 12
Locomotiva Kolozsvár	12 5 2 5 16:14 12
Locomotiva Arad	12 5 2 5 11:11 12
Constructorul	12 4 2 6 11:14 10
Progresul Szatmár	12 3 4 5 9:13 10
Locom. Nagyvárad	12 5 — 7 13:19 10
Metalul Nagyvárad	12 4 1 7 7:14 9
Dinamo 6 Bukarest	12 4 — 8 13:23 8

Beszámolóink:

LOCOMOTIVA ARAD—AVINTUL SZÁSZ-REGEN 3:0 (2:0). Az aradi csapat sokkal jobban játszott és a győzelem megérdemelte. A 7. percben Seleusan beadásából Mosulet fejelte az első gólt, a 18. percben Petz beadása után ugyancsak Mosulet legyanyas góllal növelte az eredményt. Szünet után a 15. percben Petz állította be a végeredményt. „Az aradi csapat nemcsak lelkesen, de jól is játszott és főleg Demosreanu, Tudoroiu, Mihailovici, Madarasan és Seleusan tündek ki. — Flacăra Medgyes—Constructorul Arad 1:0.

Néhány sorban

ATLETIKA. Bukarestben szombaton és vasárnap az RNK és Hollandia válogatott férfi- és női atlétai mérkőztek és a két-napos versenyen a román atléták 171:158 arányban győztek. Néhány kiemelkedő eredmény: rudugrás: V. Dumitrescu 400 cm., súlydobás: M. Roica 1532 cm., 5000 m.: D. Cristea 14:57.8 mp., női magasugrás: Bales Iolanda 164 cm., országos rekord, magasugrás: Sötér 201 cm., 400 m. gát: Savvel 53 mp., kalapácvetés: Spiridon 5659 cm. LABDARUGÁS. Locomotiva Temesvár ifj.—Constructorul ifj. 8:0, Stiinta Temesvár ifj.—Locomotiva Arad ifj. 2:0. KOSARLABDA. Progresul Marosvásárhely—Progresul Arad 55:23. A) csoportbeli női mérkőzés. KEZILABDA. A sztálinvárosi Dinamo 15:1 arányban győzött a varjasi Re-colta ellen. SAKK. A szovjet—amerikai sakkverseny első fordulóját után a szovjet sakkosok 6:2 arányban vezettek. BOX. Ma, kedden délután 6 órakor a Metalul Fl. Rosie klubban szabadtéren válogató ökölvívó versenyt rendeznek, az összes aradi kollektívák boxolójának részvételével.

Ismeretlen repülők bombázták Guatemala fővárosát

NEWYORK. (Agerpres.) A sajtóügynökségek jelentése szerint Guatemala mexikói nagykövetsége közölte, hogy június 18-án 3 repülőgép, amelyek hovatartozandóságát nem sikerült megállapítani, bombázta Guatemala Cityt. A repülőgépek a testőrség lakotanyájára és a legyveres erők parancsnokságának épületeire dobták le bombáikat, de a bombák célt tévesztettek. A guatemalai légelhárítók visszaverték a repülők támadását, amelyek ezután Saint Juan kikötője fölé repültek, ahol a benzínraktárakra dobták le bombát, de ez alkalommal sem találtak célra.

A guatemalai kormány közleménye szerint június 17-én idegen repülők megsértve

az ország légterét, fegyvereket, főleg pus-kát és géppuskát dobtak le az ország területére.

Az United Press guatemalai tudósítójának jelentése szerint a guatemalai kormány kijelentette, hogy 3 ismeretlen jelzésű repülőgép az ország déli részén ejtőernyővel szálló és kalapácos jelzésű löszert bocsátott le „hogy a kormányt egy idegen hatalom eszközeként tüntesse fel” és „hogy ürügyet keressen országunk meg-ladására.” A kormány rámutatott arra, hogy ezt az ügyet „nemzetközi provokációk” rendezték, hogy megzavarják „az amerikai köztársaságok közötti jószomszédi viszonyt.”

Guatemala népe, amely országa függetlenségéért harcol, keményen ellenáll az Egyesült Államok provokációs manővereinek.

LONDON. (Agerpres.) A Reuter hírlígy-nökség híradása szerint a Honduras területén tartózkodó legyveres bandák behatoltak Guatemala területére és megtámadták néhány határmenti várost és kikötőt, köztük a Caraibi-tenger mentén fekvő Barrios kikötőt is.

A France Presse hírlígy-nökség közli, hogy Guatemala külügyminisztere a Bizton-sági Tanácshoz fordult és kérte, hogy ha-ladéktalanul tegyék meg az intézkedéseket az ország ellen indított intervenció meg-szüntetésére.

A Kínai NK genfi küldöttsége képviselőjének nyilatkozata

GENE. (Agerpres.) Az Új Kína hírlapjának jelentése:

Huan Hua, a Kínai Népköztársaság genfi küldöttségének képviselője Björn Jon Te dél-koreai külügyminiszter kérdésére nyilatkozatával kapcsolatban június 18-án ezeket mondotta a sajtó képviselőinek:

A koreai kérdés megvitatásának egyoldalú megszakítását követő napon Björn Jon Te dél-koreai külügyminiszter harcias nyilatkozatát tett a sajtónak egy genfi sajtóértekezleten. Ebből a nyilatkozatból világosan kiderült, milyen gyászos következményeket váltott ki a koreai kérdés tárgyalásának megszakítása, amit a koreai háborúban részvevő 16 állam erőszakolt ki az Egyesült Államok parancsára. A dél-koreai külügyminiszter nyíltan hangoztatta, hogy a fegyverszüneti egyezmény érvényét veszítette és Li Szin Man kormánya most „felszabadult a fegyverszüneti egyezményben vállalt minden kötelezettség alól.”

A dél-koreai külügyminiszter nyilatkozata nem okozott meglepetést. Dullesnek és Li Szin Mannak a genfi értekezlet kudarcát jósoló több nyilatkozatából világosan kiderült, hogy meg akarják húsítani a genfi értekezletet és tovább akarják fokozni a feszültséget.

A dél-koreai külügyminiszter nyilatkozata legfőbb hozzájárul ahhoz, hogy világosan lehessen látni a 16 állam szerepét a koreai kérdés megoldásának megteremtésében.

Az értekezlet aláíró 16 államnak — amely megerőltetett elutasította a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság, Kína és a Szovjetunió javaslatát — viselnie kell a felelősséget a Li Szin Man klikk kalandjainak következményeire.

A genfi értekezlet kudarcát jósoló több nyilatkozatából világosan kiderült, hogy meg akarják húsítani a genfi értekezletet és tovább akarják fokozni a feszültséget.

„Jelentkeztek és beismerték bűnüket...”

MOSZKVA. (Agerpres.) — Az IZVESZTYIA a fenti címmel cikket közöl K. Petrov tollából. A cikk a többi között a következőket tartalmazza:

N. Jakuta és M. Kudrejevcevi amerikai kémek nemrégiben jelentkeztek az állambiztonsági szervek előtt és beismerték bűnüket. Vallomásokban leleplezték az amerikai kém-szolgálat szovjetellenes, felforgató tevékenységét.

Ennek a két kémnek az esete új fényt vet az amerikai kémiszervek bűnös módszereire. Rávilágít ez az eset arra, hogy az úgynevezett „áttelepített személyek” sorából ügynököket toboroznak, nyugatnémetországi különleges iskolában divíziós ténykedésre képezik ki, majd átsempészik őket szovjet területre.

N. Jakuta és M. Kudrejevcevi nyilatkozataikban fejtették, hogy mindez mi módon és mi célból megy végbe.

Jakutának a hitlerellenes fronton tanultott gyávasága volt az első lépés azon az uton, amelyen át az amerikai kémek közé került. Gyáva volt, fogságba esett és szolgájává szegődött hazája ellenségeinek. Azt tett vele mindenki, amit akart, egyik helyről a másikra hurcolták, míg végül a szovjet hadsereg győzelmes csapásai alatt, a vele egyhurron pendülőkként együtt Németország nyugati határvidékére került. Itt azután másodszor is „fogságba ejtették” őket — ezúttal az amerikai csapatok.

Jakuta elmondta, hogy az amerikai „felszabadított” úgy terelgették botjakkal a foglyokat — oroszokat, franciákat, hollandokat, belgákat, lengyeleket egyaránt —, mint ahogy az októli jörszót szokás. Tehergép-kocsikra rakták, valamennyitük, majd szögös dróttal elkerített szabad teregen, éltenszónjan tartották őket. Mindezt azzal a nyilvánvaló szándékkal, hogy kétségbeesésbe keressék őket és hogy azután menekvést lássanak bármilyen megoldásban. Ilyen állapotban volt Jakuta is, amikor egy müncheni ügynök megjelent a foglyotáborban, hogy napszámokat toborozzon. Jakuta elfogadta az ügynök ajánlatát. Így lett rabja egy felhőrgárda orosz emigráns-bandának — Mojszejevnek, Szemovnak és más üzletembereknek, akik alkalmazottai munkatársaiként könyörtelen kizsákmányolásával helyreállították az amerikaiak számára egy német repülőteret.

Igy zuhant Jakuta egyre lejjebb a lejtőn. Így vált hadifoglyóból „áttelepített személylé”, azaz hazátlan, jogfosztott, védtelen emberré.

Később egy másik felhőrgárda emigráns karnak közé került. Ezt Boldirevnek hívták és „előárut” szállított Dél-Amerikába meg Afrikába. Jakuta egyszerre csak Afrikában találta magát.

Annak a marokkói sábjának, ahol az „áttelepített személyek” robotoltak és pusztultak halomra. Belsőszerszáj herceg volt a főirányító. Ez a herceg 1917-ben emelkedett Oroszországból és Párisban telepedett le. Cimborái és segítőitársai Fedcsenko, Brjuno és más fehér emigránsok voltak.

Marokkóban szovjetellenes propagandával fertőzték az „áttelepített személyeket.”

Felbukkant a színen egy Bajdakov nevű felhőrgárda is. Ez elnöke volt az emigránsok valamelyik „szövetségének”. Orosz hazafinak adta ki magát és váltig hangoztatta, hogy mélyen rokonszenvez bajbajutott honfitársaival. Rábészlette őket, menjenek el Nyugat-Németországba. Ott ugyanis — mint mondotta — van egy különleges iskola, ahol az „áttelepített személyek” mindent megtanulhatnak, ami hasznukra válhatik majd, ha vissza akarnak térni a Szovjetunióba.

Jakuta egyike volt azoknak a foglyoknak, akik nem „kértek” magukat sokáig. Erkölcsei érzéke akkoriban már eltompult s az Itala is jócskán rászokott, amióta Bajdakov oly bőven traktálta borral. Jakuta tehát kijelentette, hogy elmegy Nyugat-Németországba és beiratkozik a Bajdakov vezette szervezet kémiskolájába. El is indultak Németország felé de Jakuta „leleplezte” Párisban. Itt — ugyancsak egy fehér emigráns

védnöksége alatt — „politikai csiszolásnak” vetették alá. Ez az emigráns nem volt más, mint A. P. Szolopinnak, az egykori cári miniszternek a fia.

Jakuta elmondta, hogy a kémiskola husz kilométerre van a mai namentli Frankfurtól, Bad-Homburg fürdőhelyen, a Kaiser Friedrich Promenade 57—59. számú épületben. Egy másik helységről, Limborechtől költöztették ide. Az iskola igazi rendelkezését ezzel az elnevezéssel álcázták: „Intézet a Szovjetunió tanulmányozására.”

A tényleges tagjai valamennyien fehér emigráns áruok.

Jakutát és az „iskola” más „növényekét” tanulmányait befejezése után München egyik külvárosába vitték. Itt, a Starnberger See nevű tó partján, egy félreeső villában, három amerikai vette át őket. Ezek egyikét, Hollyday-t, Igor Szergejevicsnek nevezték.

Az amerikaiak gondosan ellenőrizték az összes odaérkezők személyi adatait. Ezután vizsga következett az amerikai gyakorlóterem. A vizsga előtérnyös ugrásból és céllovásból állt. Végül Jakutát és három társát München közelébe, a Tegern-tó partján levő Bad-Wiessee fürdőhelyre vitték s ott egy villában helyezték el őket. Bad-Wiesseeben Jakutából „Paul” lett, az az ifjú pedig, akinek ezután állandóan vele kellett maradnia, a „Bob” nevet kapta.

„Bob” igazi neve M. Kudrejevcevi volt. Az ő története rövidebb, mint Jakutáé. Kudrejevcevi alig töltötte be 14. évét, amikor szülőföldje ideiglenesen hitlerista megszállás alá került. Míg a hős szovjet ifjak a harácsoló ellenség elleni harc útját választották, a gyáva Kudrejevcevi a fasiszta propaganda befolyása alá került és a megszállók cinkosává aljasodott. E sikos lejtőre kerülve megtárgyalta majd mindazokat az állomásokat, amelyeken idősebb társa, „Paul”-Jakuta is átlment.

Nap-nap után cseppenként oltották belé az amerikai kémiszolgálat alapvető „parancsokat”: gyűlölni és elpusztítani mindent, ami szovjet; ölni, robbantani.

De bármennyire mely nyomot hagyt is benne a rendszeres képzés, amely a szovjetek országának tudatos ellenségévé akarta tenni ezt az ifjút, ő mégis — nem egyszer — kétkedett abban, vajon helyes-e az, amit tesz.

„Bob”-Kudrejevcevi, „Paul”-Jakutához hasonlóan mégis szorgalmasan látogatta a bad-wiesseei „felsőfokú” amerikai kémiskolát. Itt nemcsak Borisz Boriszovics Martynov, az iskola „orosz” igazgatója és más fehér emigránsok adtak elő, hanem amerikaiak is, akik nem titkolták, hogy az amerikai kémiszolgálat kötelezőbe tartoznak. Ilyen volt Hollyday kapitány is, akit „Bill”-nek, vagy „Igor Szergejevics”-nek is neveztek s aki — úgy tartották — szakember olyan utasítások kidolgozásában, amelyekkel el kell látni a Szovjetunióba csempészendő felforgatókat.

Az amerikai ügynökök egyik legnagyobb gondja az volt, hogy a Szovjetunióba csempésztett kémek, kudarc esetén, ne árulják el kapcsolataikat az amerikai kémiszolgálattal. Mindent el kellett követniük, hogy elhárítsák ezt a lehetőséget. E célból meg kellett győzniük tanítványaikat arról, hogy nem menekülnek meg az egyenlővéstől még abban az esetben sem, ha önként jelentkeznek a szovjet hatóságoknál, hogy elárulják amerikai gazdáikat. A Szovjetunióba csempésztett ügynököknek — lelkiismereti kérdésként — szigorú kötelezővé tették, hogy végső esetben adják ki magukat a fehér emigráns-szervezetek ügynökeinek. A valóságban ezek a szervezetek persze nem egyebek, mint az amerikai kémiszolgálat fiókintézetek. A bad-wiesseei amerikai kémiskola tanítványaik elvezése után valamennyien ismét vizsgát tettek, hogy az amerikaiak ellenőrizhessék ismereteiket.

Igy tett el további két hét, majd Hollyday kapitány a kiképzett kémeket gépkocsin Münchenbe vitte és az amerikai csapatok kasszáryaiban, egy katonai raktárban helyezte el őket. Itt „Paul” amerikai főhadnagy ellenőrzése alatt elvégezték az előtérnyös felszerelés utolsó ellenőrzését, gondosan becsoma-

gozták rakományukat, vagyis a térképeket, fegyvereket, töltényeket, rádió-adó-készülékeket, köföket és az előkészített szovjet pénzkölökeket... Közben pedig Hollyday megadta az utolsó utasításokat.

Ezek az utasítások ismét ilyenformán hangoztak: abban az esetben, ha szovjet földön kudaré éri őket, semmi szín alatt se ismerjék be kapcsolataikat az amerikai kémiszolgálattal. Hollyday még meggyőző „baráti” tanácsal is ellátta őket: ha el akarják kerülni az esetleges kudarc súlyos következményeit, legjobban ha megmérgezik magukat.

Végül is elérkezett Münchenből való elutazásuk napja. A repülőút első szakaszának célpontja a görögországi Szaloniki volt. Későbbiek után utazott Harold Irving Fieldler („Vologya”) őrnagy, az amerikai kémiszolgálat munkatársa és egy másik amerikai őrnagy, Jakuta-„Paul” és Kudrejevcevi-„Bob”. Szalonikiben egy jelzőlámpát négy motoros bombavető repülőgéppel fűkéjébe ültették.

A gép a szokásos jelzőlámpák nélkül, nagy magasságban repült. Egyszerre csak a magasságmérő készülék jelzőlámpája esést mutatott.

Elsőnek Kudrejevcevi ugrott ki a gépből a koromszöglet ürbé. Jakuta megtorpan egy pillanatra, de az amerikai pilótátiszt kíméletlenül megtagadta — és Jakuta egysúlyát veszítve kiesett a gépből...

Jakuta és Kudrejevcevi attól a pillanattól kezdve, hogy szovjet földet értek, mindaddig amíg jelentkeztek az állami biztonsági szerveknek, saját bevallásuk szerint is érezték, hogy képtelenek beleolvadni a szovjet emberek tömegébe, képtelenek elfedni kilétüket.

A cikk a továbbiakban elmondja, hogyan jelentkezett Jakuta és Kudrejevcevi a szovjet biztonsági szerveknek abban a kis városban, ahol ideiglenesen rejtőztek. Átadták felszerelésüket, megpedig rövidhullámú rádióadó-készülékeket, rádióvevő-készülékeket, rádió-jelzőkészülékeket, amelyek arra szolgáltak, hogy közöljék a repülőgépekkel a leszállásra alkalmas helyeket, továbbá fegyvereket, (köztük hangtalanul működő fegyvereket), rejtjeles íráskészleteket, térképeket, irányítást, titkosíráshoz való írószereket, különféle szovjet intézmények cégnyomások úrlapjait, utkeveket és katonakönyveket, az amerikai kémiszolgálattól kapott hamis okmányokat, szovjet pénzt és aranyérmeket, titkos külföldi címeket, melyekre rejtjeles kémjelentéseiket kellett volna küldeniük (Belgium, Liège, 11 rue Adrienne de Vite, Jules Bousard; Norvégia: Alvik, Gradanger, F. M. B. P. Kastornij; Berlin — Zehlendorf, Wolzogen Strasse 15, Kahn und Schurmann O. H. G.). Mindketten részletesen beszámoltak az amerikai kémiszolgálattól kapott következő megbízásokról: Moszkva tartományban való letelepedésük után továbbítsanak rádió kénadatokot ipari és katonai célpontokról: szervezzenek be ügynököket kémkedésre és felforgató tevékenységre. Megbizásuk volt arra is, hogy névtelen levelek útján gyanúba keverjenek magasállású személyiségeket, pártaktivistákat, közéleti személyiségeket, a szovjetek szervezeteiben dolgozó személyeket; gyilkoljanak meg szovjet embereket és lopták el személyi irataikat; közöljék az amerikai kémközponttal, milyen iratokra van szükségük más, Szovjetunióba becsmpésztett ügynököknek: rádió-jelzőkészülékek útján támogatás az amerikai repülőket más kémek becsmpésztésében, háború esetén pedig segítsék az ellenséges repülőket szovjet célpontok bombázásában.

N. Jakutát és M. Kudrejevcevet, akik meztagsadták az amerikai kémiszolgálat utasításainak végrehajtását és beismerték bűnüket, nemcsak hogy nem „végezték ki” — mint ahogyan az amerikai kémiszolgálat emberei íjesztgettek őket, hanem ellenkezőleg — mindketten teljes jogot nyertek arra, hogy szabad embereként éljenek és dolgozzanak hazájukban. Most ismét érzik, hogy a nagy szovjet haza fiait és ezért minden igyekezetükkel a szovjet nép javáért és boldogságáért dolgoznak. hiszen ez a nép rántotta őket vissza annak a szakadéknak a szélére, ahol még oly nagy számban vannak „áttelepített személyek”, az amerikai imperialistáknak és bűnös mesterkedéseiknek e szerencsétlen áldozatait.

Ho Si Minh üdvözlözte Khmer ellenállási kormányához

PEKING (Agerpres.) A vietnámi hírlap-nökség közli, hogy Ho Si Minh, a Vietnámi Demokratikus Köztársaság kormánya-nak elnöke június 19-én Khmer szabad állam függetlenségét napjának évfordulója alkalmából jókívánságait tolmácsolta Szon Ngok Minhnek, Khmer ellenállási kormánya elnökének.

„Szon Ngok Minh elnök vezetésével Khmer népe számos dicsőséges győzelmet aratott hazafias harcában. Khmer népének győzelme ugyanakkor a vietnámi nép és a Vietnám-Khmer-Palet-Lao szövetség győzelme a három testvérnép szabadságáért, függetlenségéért folyó harcban.” — hangzik a többi között Ho Si Minh elnök üzenete.

Ausztrália külügyminisztere meglátogatta Csu En-lajt

GENE. (Agerpres.) Az Új Kína hírlap-nökség közli: Richard Kasey, Ausztrália külügyminisztere június 18-án meglátogatta Csu En-lajt kínai külügyminisztert. Kínai részről jelen volt a megbeszélésen Ke Bo Njan is.

A Magyar NK országgyűlésének munkálatai

BUDAPEST. (Agerpres.) Az MTI közli: A Magyar Népköztársaság országgyűlésének ülészsaka június 18-án befejezte az 1953. évi költségvetés végrehajtásáról és az 1954. évi költségvetés jóváhagyásáról szóló első napirendi pont vitáját. A vita során felszólltak Ladányi Ferenc Kossuth-díjas színművész, Bográd József bel- és külkereskedelmiügyi miniszter, Bódyné, nőgrádmegyei parasztlaszony és más képviselők.

Az országgyűlés ülészsaka egyhangúlag jóváhagyta a pénzügyminiszter beszámoló-ját az 1953. évi költségvetés végrehajtásáról és elfogadta az 1954. évi költségvetést. A költségvetés 49.594.413.000 forint bevétele és 47.925.721.000 forint kiadást irányoz elő — a bevételek tehát 1.668.692.000 forinttal túlhaladja a kiadásokat. A kiadásokból 28.325 millió forintot, tehát mintegy 60 százalékot fordítanak a népgazdaság fejlesztésére. Több mint 10 milliárd forintot (az összkidások 21 százalékát), tehát a tavalyinál 1.300 millió forinttal többet költenek társadalmi-kulturális célokra. A múlt esztendőhöz viszonyítva 20 százalékkal csökkentek a pénzbevételek és ugyanakkor jelentősen növekedett a mezőgazdaság szükségletére szánt alapok. A kulturális célokra szolgáló kiadásokat 14 százalékkal, a társadalmi jellegűeket pedig 16 százalékkal növelik. Az ország védelmére fordított kiadásokat a múlt évhez viszonyítva 14 százalékkal csökkentik. A költségvetési bevételek 75 százaléka az áruforgalmi adókból, a jövedelmi adókból és az ipari, mezőgazdasági, kereskedelmi és közlekedési vállalatoktól származó egyéb bevételekből ered.

Az ülészsak ezután rátért a napirend második pontjára. Molnár Erik, az országgyűlés állandó jogügyi bizottságának elnöke jelentést terjesztett elő a polgári rendtartás módosításáról. Kifejtette, hogy a tervbevetett módosításokat, egyszerűsítéseket a szocialista társadalom követelményeinek szükségessége.

Egyiptom és Szaud-Arábia szembeszáll az USA agressziós terveivel

ROMA. (Agerpres.) Az „Avanti” leheráni tudósítója a következőket közli:

Néhány héttel ezelőtt az USA közel- és középkeleti diplomáciai megbízottai Izrael-ban értekezletet tartottak, amelyen megvitatták azt a kérdést, hogy a középkeleti katonai tömb megalakítása céljából más országok is csatlakozzanak a török-pakisztáni szövetséghez. Mint a „New York Times” jelenti, elsősorban Iránt akarják meggyőzni, hogy csatlakozzék ehhez a szövetséghez s elhatározzák, hogy mindent elkövetnek ennek érdekében.

Az „Avanti” megjegyzi, hogy ami az iráni kormányt illeti, az amerikai kezdeményezés sikerre tarthat számot. De nem lehet ugyanezt elmondani a többi országról. Szalah Szalem őrnagy, Egyiptom minisztere, aki nemrégiben tért vissza szaud-arábiai utjáról, kijelentette, hogy Egyiptom és Szaud-Arábia teljes megegyezés alapján közös védelmi politikát folytatnak a Közep-Keleten. Lemondanak az amerikai katonai segítyről és bármilyen más idegen hatalomtól származó segítyről.

Nem hihetjük — mondotta Szalah Szalem — hogy jóhiszemű arab politikus valaha is együttműködésre gondolhatna azokkal, akik mindnyájunk biztonságát veszélyeztetik, imperialista csapatokat tartanak fenn az arab világ központjában, vagy azokkal, akik éveket ezelőtt tönkretették országunkat.